

Så gjorde jeg opmærksom på, at vi er skeptiske og gerne vil have nogle ekstra undersøgelser, inden vi sætter hele det store apparat i gang. Vi vil gerne have, at typegodkendelserne er på plads. For Det Konservative Folkepartis skyld kunne vi udmærket få de godkendelser på plads nu, og så kunne vi gemme det andet, tæske det igennem og virkelig få lavet noget seriøst og også få lavet noget forskning, så vi ikke om en 2-3 år, når grundvandsproblemerne begynder at melde sig, må komme løbende og sige: Ja, nu må vi altså til den igen. Det, vi bad jer om at investere i og bruge alle de mange penge på, skal I lave om igen. Nu har vi en ny teknik, som vi gerne vil bede jer benytte. Det går bedre i byerne, hvor der er mange om at dele risikoen, hvis tingene slinger lidt, og derfor løb vi først risikoen i byerne og ikke på landet.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Hr. Niels Jørgen Langkilde siger, at typegodkendelserne skal være på plads først. Men de bliver jo fastsat inden 1999, altså inden påbudene skal iværksættes, og der er stadig valgmulighed på det tidspunkt, også til at vælge grønne og økologiske løsninger som f.eks. separations-toiletter og rodzonerensning af gråt spildevand. Det ville være typegodkendt på det tidspunkt, og så kan jeg ikke se, at hr. Niels Jørgen Langkilde egentlig har nogen bekymringer. Når det kommer til stykket, har jeg har egentlig svært ved at forestille mig, hvorfor De Konservative ikke stemmer for forslaget.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Ja, vi har det da sådan, at vi gerne vil kende resultaterne af de typegodkendelser. Vi vil da gerne se, hvad det er for nogle muligheder, der foreligger, inden vi strikker den økonomiske ordning sammen.

Er det sådan, at det kun er nødvendigt med meget billige løsninger eller meget dyre løsninger? Det skal da ses i den sammenhæng, at når man udskriver en regning og den skal betales, siger man: Jamen hvor stor er regningen? Taler vi om noget meget billigt, som folk selv kan klare – det ville være dejligt, hvis vi kunne komme frem til det – eller bliver det noget utrolig kostbart, hvor der virkelig skal tages hårdt fat og fra mange kasser?

Derfor har jeg på Det Konservative Folkepartis vegne udtrykt stor sympati for typegodken-

delser. Man kører det igennem, prøver at få nogle resultater. Vi vil gerne have mere forskning, vi vil gerne have en bredere vifte af muligheder, men det er altså ikke indstillingen hos flertallet. Vi vil gerne se sammenhængen mellem udgifter og indtægter.

Anni Svanholt (SF):

Ved førstebehandlingen af forslaget lagde vi fra SF's side megen vægt på, at der blev meget bedre muligheder for grønne, bæredygtige løsninger, og der skulle være mange valgmuligheder, så den enkelte borger selv kunne vælge den løsning, der nu var bedst og økonomisk fordelagtig inden for rammerne af de rensningskrav, som kommunerne måtte stille, og at vi i øvrigt mente, at der skulle være solidaritet i forslaget. Vi støttede altså forslaget sådan overordnet, men vi ville gerne være med til at gøre det bedre.

Og det, der nu ligger her i dag i form af ændringsforslag og et meget udbygget betænkningensbidrag, er vi meget tilfredse med, for vi synes i høj grad, at vi har fået sikret og dermed også tilgodeset de holdninger, som vi gav udtryk for fra SF's side. Der er jo netop den fleksibilitet, de mange grønne løsninger, og ikke et egentligt krav om påbud om nedsivning eller minirensesanlæg. Det var det, vi gik stærkt ind i forhandlingerne for at sikre. Og det fremgår tydeligt af ændringsforslaget, at såfremt man kan opnå tilladelse til en anden løsning, skal man ikke påbydes nedsivning.

Vi vil netop meget gerne have næringsstofferne tilbage. Vi mener også, at der skal sættes meget mere skub i udviklingen af grønne løsninger på dette område, så vi både kan tilgodese miljøet og faktisk også får sat skub i nye former for produktion inden for dette område.

Vi har også lagt meget vægt på, at der bliver givet en god information til borgerne, når man skal vælge en løsning efter påbudet.

Så jeg vil sige, at det, hr. Vibjerg gav udtryk for, at der var et krav, er ensidigt krav om nedsivning, er altså en total misforståelse af det foreliggende ændringsforslag.

Vi er også meget tilfredse med, at der kommer en statusredgørelse i 1999, hvor kommunerne så på det tidspunkt har lavet planlægningen, hvor det hele kan gøres op, og hvor der er et overblik over, hvilke krav der måtte blive stillet, og hvordan situationen er.

Dermed er der så skabt mulighed for, at man kan se, om de rensningskrav, der bliver stillet, nu også er i stand til at opfylde de krav, som